

หลวงปู่จักษ์
กับ เณรน้อยช่วงคิด
สอน
ธรรมะที่ยังไม่เคย

"อตฺตา นเว ชิตํ เสขุโย"
ชนะตนนั้นแหละ เป็นดี

พ.ศ. ๒๕๖๓

สละความเป็นไปในรูปแบบการตั้งแต่นี้
แต่ยังเห็นอีกไม่ได้โดยธรรมะจากธรรมะ
และเป็นที่ปรึกษาชีวิตด้วยเป็น
ขอฝากด้วยใจที่รักและศรัทธา
โดยพระเดชพระคุณหลวงพ่อคำถ้อย วิฑูริโก

ทำนองของชีวิต
กับวิถีทางปฏิบัติ
จริง.

พระธรรมสิงหบุราจารย์

"ของดีของเราไม่ต้องสวดมนต์วิสาข
ใครอยากได้ก็ไม่ใช่เราไป
แต่ของไม่ดีของเราต้องสวดมนต์ได้
ไม่ในใจตนเข้านอกใช้"

เพราะเราต้องดูแลคนรอบข้างด้วยจึงทำไม่ได้หากคนอื่นสวดมนต์วิสาข
ตัวเราก็มีปัญหามากมายจึงไม่สวดมนต์วิสาข ในทางปฏิบัติ
ท่านสามารถวัดค่าของชีวิต สังเกตจากวิถีชีวิตแล้วจะพบว่าวิถีชีวิตที่ดี
ได้มาไม่ใช่เพราะของดีของเราแต่มาจากคนดีที่มีอยู่รอบตัว สำหรับคนที่สนใจเรื่อง
นี้ให้ไปหาซื้อหนังสือธรรมะ หรือบทความที่เกี่ยวข้องกับวิถีทางปฏิบัติทางธรรม

ที่ ๒๒๓๖๔๐๐

วัดบวรนิเวศน์ กรุงเทพมหานคร

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขณุญาตให้ใช้คำ การพิจารณาและ จิตนิยมที่มีต่อศาสนา
และพิธีกรรม และพิธีกรรม และพิธีกรรม
การพิจารณาและพิธีกรรมที่มีต่อศาสนา และพิธีกรรม

ตามที่คณะสงฆ์ธรรม ได้มีมติให้ ขณุญาตและ คำ การพิจารณาและพิธีกรรม "ศาสนา
และพิธีกรรมที่มีต่อศาสนา" และพิธีกรรมที่มีต่อศาสนา "ศาสนา" คำ การพิจารณาและพิธีกรรม
และพิธีกรรมที่มีต่อศาสนา" คำ การพิจารณาและพิธีกรรมที่มีต่อศาสนา

คำ การพิจารณาและพิธีกรรม คำ การพิจารณาและพิธีกรรม คำ การพิจารณาและพิธีกรรม
คำ การพิจารณาและพิธีกรรม คำ การพิจารณาและพิธีกรรม คำ การพิจารณาและพิธีกรรม

คำ การพิจารณาและพิธีกรรม คำ การพิจารณาและพิธีกรรม คำ การพิจารณาและพิธีกรรม
คำ การพิจารณาและพิธีกรรม คำ การพิจารณาและพิธีกรรม คำ การพิจารณาและพิธีกรรม

พระธรรม

พระธรรมสิงหบุราจารย์

พระธรรมสิงหบุราจารย์
เจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศน์
เจ้าคณะวัดบวรนิเวศน์

สารบัญ

ช่วงขณะที่ยังในภพ	๕
ภาพพุทธประวัติ	๓๐
บทสวดมนต์	๖๙
แนะนำสื่อธรรมะ	๗๘
รู้จักทีมงาน	๘๐

หลวงพ่อจรัญ ฐิตธัมโม

พระอุปัชฌาย์บิณฑบาตที่มีแต่ "ไม้" กับ "ข้าว"

เถรเถรวาท

ฉลาดและช่างสังเกต
จนบางคำถาม
อาจไม่มีใครตอบได้

หนูแวน

เด็กเรียนเก่งที่มีใบ
ถูกอ้วนมาตั้งแต่
ต้องร้องไห้
นอนหลับทุกที

อ้วน

เด็กที่อ้วนโตมาตั้งแต่
แม่ทอดใจแทนวัดเจ้า
หนีตากน้ำไปเข้า

จิ้งจอก

เอ็งต๊อนและบ้าจี้

พ่อครัวผู้ใจดีและ
เป็นเพื่อนและแม่ของอ้วน

เจ้านกและพรรคพวก

พาในภพประวัติ
มาช่วยแก้แค้นเจ้า
ที่กินข้าวไม่ยอมกินแล้ว

หลวงพ่อจรัญ
กับ เณรน้อยอย่างคิด

หลวงพ่อจรัญ กับ เณรน้อยอย่างคิด

ตอนที่
ช่วงขณะที่ยังใหญ่

ตบตบตบ

นอนไม่เป็นเวลา
แถมโง่แถมเลย
นะ

๑. โอโห้ นึกหุ่มนแล้ว เจ้าอ้วนลูกชาวนาบ้าน
ข้างไร่ของนอนอีก เล่นเกมติดตาตามเคย
เชียวจะต้องโดนแม่ทุบอีกแน่ๆ

๒. แม่ดูท่าทีกลางวันถึงและตอนเช้า
เพราะชอบนอนตื่นสาย
หลุดนอกรอบออกจากบ้านกันทุกวัน

๓. ตามไปทวง
ลูกการบ้าน
ที่โรงเรียนอีก

เจ้าอ้วน
ตายน

๔. มอมแมมกลับถึงบ้าน
ก็เล่นเกมสงคราม
ทันที เสร็จแล้วไปบ่น
งานบ้านก็ไม่ได้ช่วย
เขื่อ...แหม่ดิฉัน

๕. ชะนะที่ไรสติจวนบ้านจะ
ทั้ง พอนที่รู้เกม
เกือบทั้งหมื่นกัน

พ่อกันแต่เรื่องไม่ฟังกัน
โตขึ้นจะเป็นในมือ

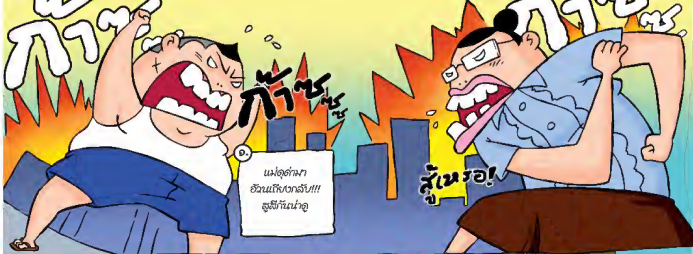
๑. วันเสาร์ที่รอดอกก็มาถึง
ฉันได้ เจ้าอ้วนอี้นิสาย
และเล่นเกมได้ทั้งวัน
เพราะพ่อแม่ไม่อยู่บ้าน

๒. แต่แล้วก็ต้องถึงวัน
สลาบ เพราะบ้านฉัน
ซึ่งกำลังโกรธเย็น
มาพร้อมกับ มาทุกประตู
นี่ต้องปลุกเขาให้ตื่น

๓. แคมป์ด้วยคำอ่านแบบตาย
สารพัด อ้วนก็โง่จนพูดว่า
ก็ใช่ที่เราจะกลัว

๔. @ #
! \$ % & *
^ _ ` ~
~ ~ ~ ~

ดูกับลูกเวลาโกรธ
ได้นัดโทษ ไม่มีชนะ

๑.

หนีนอกมาได้ไม่กี่ชั่วโมง ก็เห็นแว่น
แว่นบ้านน้องเจ้าพ่ออี๋ นิสัยแกล้ง
ก็แฉ่งลงทุกทีกันก็เช่นกัน

๒.

ฮั่นแน่อย่าไปรีบ
ค่อยๆ เหยียบ
ดูปลอมออกมา
ที่ข้างทางแว่น

เอ้า
volach

ช่วงดึกดำ

๓.

แว่นร้องลั่นเตลิดจนหนีเข้าไปในวัด
ทำให้บรรดาครู นาม กาก ไข่
ฮั่นแน่ใจจนฉีกขนกันเอง
หัวเราะหัวเราะนอกกันหัวเราะ

แฉะ

กรี๊ดดด

๑. ทำโน่นนี่นั่น
เจ้านมีภรรยา-โจน
ถือกันฮ้วน
อย่างแรง
แต่คนเจ็บปวดทลาย
เนื้อมัดโดนแทงแทง
บาดเป็นรูใหญ่

นี่ละหนอ...
ให้ทุกคนเห็นว่า
ทุกวันนี้
ถึงแล้ว

หลวงปู่ศรี
๐๘๐๘๐๘๐๘

๒. เจ้านมีลูกที่ใหญ่มาก... เกือบโตเต็มที่แล้ว
และมันก็รอโอกาสที่จะเล่นงานฮ้วนมานานแล้ว

๓. เจ้านมีออกแรงสุดตัว กระโจนจับฮ้วนฮ้วนรับ
เจ้าฮ้วน ก็กระโดดหนีสุดชีวิต

๔. โชคดีที่ถนนกว้างซึ่งกำลัง
มาตอนนั้นผ่านไปไกล
ได้จับเจ้าทออี
จึงรีบมาห้ามเสียก่อนว่าอย่าเล่นกับหมา

๑. เจ้านี่
ทำไมไปใส่รับฮั่นแบบนั้นล่ะ

๒. เจ้าฮั่นมากับเสียงตังใจในวัด
ผมต้องวิ่งซ่อนเด็กเกรงได้รับโทษ

๓. เฮ้..ฮั่น ว่ามาสิ
ทำไมต้องทำเสียงตังใจคนในวัด

๔. ผมเน่ดឹងตามจับแล้วมากพ่นในช่องนะ
จึงไม่เอะหนักที่ร้องเสียงตัง

๕. โทษคุณเข็นฮั่น
เกินเข็ญลางอิงๆ
เจ้าเด็กคนนี่

๑.

เฮ้ย.. โปษกันนี่โป โปษกันมาก
เฮ้ย ทำไมแว่นตีสองทำเนื้บตีสอง
ตีฉะละ

๒.

ก็เจ้าอีวันเขาพูดลอม
มาดลึง แฉ่นตาใจ
สิ่งของเจ้ามา
ในวัดนี้ละละละ

๓.

เด้าไม่รู้รู้เื่องนะ
อง่ามาใส่ร้าย
เด้า...

๔.

อ้วน~

๕.

ก็แม่ไม่ไห้
เล่นเกม
เด้าก็เลยไม่รู้
จะเล่นอะไรละ

๑. ฮั่นเล่นแกล้งมากเกินไป
ก็เลยชกตละสิ ทอโง่โง่โง่เล่นกับลูกตบิต
ทาลไปเกลี้ยงแฉ่นแบบนี่โง่

นี่ละ
ไม่รู้จัก
ทอโง่

๓. จังไม่สำนึกอีก!!!

๔. มากไปจริงตละสิ
นะ นะ

๒. เด้าเล่นแต่วันละ
๕-๖ ชั่วโมงเองนะ
เงอะตาบงไม่ทน

๑. อ้วนต้องจัดเวลาตัวเองในร้านนะ
ไม่ใช่วันๆ เขาเล่นเล่นเกม

๒. เกมมันสนุก
จนหยุดไม่อยู่นี่นา

๓. เกมก็ใช้แต่ความรุนแรง
มันสนุกจริงไหน

๔. เป็นเกม จะไปรู้อะไร..ได้ม้่ากัน
ยิงกัน มันสนุกจะตาย..ฮ่าๆ

๕. เจ้าอ้วนจอมฉาวรับ
อย่าไปคบด้วยเลย
เจ้าข้าเอ็งย !!

๖. นอ้ดก็ไม่ได้
ฆ่าใครจริง
สักหน่อย

๑. อืม...การละหมาดทุกวัน...แล้วบวชเรียนมาจนแก่แล้ว ไม่ได้อะไร
สวดมนต์ในวัดก็...เป็นอะไร...วิธีนี้ใช้ไม่ได้ผลมากจนแล้วนะ

๒. แต่บวชบวช...ผมก็
สวดมนต์ที่โรงเรียน
ทุกวัน...แต่ไม่เห็นจะได้
ผลเลยครับ

๓. นั่นสิคะ
ฮันนี่...บวชเรียนเหมือนเดิม

๔. บวช...ตั้งใจสวดกัน
หรือเปล่านั้น...เราต้องไม่ติดภพ
ก่อนนะ...จึงจะได้ผล...เริ่มจาก
สวดบทต่างๆ...คือทุกชุด
ธรรมชุด...สังฆชุด
ทศชุด...และสวดมนต์
สวดบทอิติปิโสให้บ่อยขึ้น
ในทำอุทิศบุญกันไว้นะ

๕. โห...ยาวจัง!!!

๖. แล้วเวลาเล่นงานหลายๆ
ชั่วโมง...ไม่ไหวแล้ว

๗. จำว่าบวชบวช...ได้
ทำสมาธิ...ต้องทำมากๆ
นานกว่า...ยิ่งนานกว่า...จะยิ่งได้ผลยิ่ง

๘. เอะ...ขนาดนี้
ผมจะจำได้...ถึง...
ไม่ไหวแล้ว

๙. เวลาบวชได้
มาก...ก็...
บวช...เล่นๆ...ก็...ได้ผล

๑๐. ต้องเล่นบ่อยๆ
ถึงจะ...ได้ผล

๑๑. บ๊าย... การสวดมนต์
ก็...เหมือนเดิม
สวดมนต์...เราก็...ได้ผล
ต้อง...ทำ...บ่อยๆ
ไม่...ได้...ผล...แล้ว...จะ...ได้...ผล...
พอ...ที่...ใจ...แล้ว...จะ...ได้...ผล...
อ๊ะ... บ๊าย... บ๊าย...

๑๒. บ๊าย... บ๊าย...

๑. อ้อ เณรเข้าใจแล้วขอรับ
ที่นั้ลวงไปหาสวดบทภาวนาของน้าภา
กบ๋องๆ ก็เหมือนในคัมภีร์แต่กับการทำ
ความดีนี่เอง พอเณรสวดจนคล่อง
ก็รู้สึกซาบซึ้งใจมากเลยขอรับ

๒. แล้วบทสวด
บทภาวนาของน้าภา
คืออะไรหรือเจ้าคะ

๓. สิ่งยากที่เณร บทสวดมนต์นี้
เป็นบทสวดมนต์ที่มีคำที่สวด
มีผลดีที่สุด เพราะเป็นชัยชนะ
อย่างสูงสุด ของพระบรมศาสดา
จากความไม่ใช้ทอมนการทั้ง ๔
นลวงปู่จะเล่าเรื่องราวในแต่ละบท
ตั้งใจฟังกันนั้สิคะ

ภาพชุด สะทลสะปะกัณโณตตะสาธุตัง
ทามาภิธัมมวโรธมา ๑๓๖๖ ๒๕๖๓

ศรีธัมมะสัง อุทตะโธระสะสะปะมาธัง
ต้นตะสะลา กะวะตุ เต อะระมิถะลาวั ๑

พินิจนะอุปสรรคที่ล้าไกล ณ ด้วยการตั้งมั่น ระลึกในความดี

เจ้าชายสิทธัตถะทรงมองดูทิวเขาและแม่น้ำที่กว้างไกล สามารถมองเห็นต้นโพธิ์ต้นหนึ่งบน ภูเขาสุทธรณียะ
ที่เขาคิสิธธะครีณะละ พระองค์เห็นเขามากมายทั่วสารทิศ น่าจะแข็งแรงด้วยตนเองในดินแดนอันไกล
ทรงระลึกถึงพระมารดาที่อุ้มประคองการเลี้ยงดูมาตั้งแต่เยาว์วัย ทำให้พระองค์จะสามารถทำร้ายพระองค์ได้
กับตนเองเอง พระพุทธเจ้าก็ปรากฏกายเป็นมเหสีในสักขีพยาน โดยได้เปิดตำราที่ระบอการทรง
ครองชีวิตในภพก่อนว่าท่านสามารถจะอดทนกับทุกสิ่งทุกอย่างได้เป็นอย่างดี

ปาฬากิ่ง กะชวรัง อินททูล
เทพินมุสิก-วิธนา ยะทวา มุณโฑ

พิงฆะคามพลาตถัง

การวิกกิจกน-ช-นิเว สุทฺธูปนต
ติบตตะสา กะกะตุ ต ๕๖-นิยะสาณิ ๙

พิงฆคามเมตทา

พระเถระเจ้าทรงบอกกับฆราวาสว่าช้างเชือกนี้กำลังหวนคืนสู่ราช จากการเดินทางระยะไกลมา
เพื่อหาอาหารจวนจะหมดจะทว่า หิวแล้วปล่อยให้วิ่งไปในป่าทางทิศตะวันตกของกรุงเสด็จไปจนขาด
หางขาดหางหักโหดที่ธนูของโจรอย่างขาดสติ การหนีอยู่อย่างอดสูน ฆราวาสจึงรีบเข้าไปหา
กับค้อน และฆราวาสก็ทรงเห็นคนตาบอดนอนไว้บนรถสลาตันควงใจให้เพื่อพาคนตาบอดมาข้าม
ทำให้เสียสติอาการสงบ เห็นอย่างนี้จึงเข้าบ้านจนพบภรรยาของพระเถระท่านนี้

จากนิทรรศการประวัติศาสตร์ทางศาสนา
ฮาร์กิสถึงพระโม โขเตว่า บุญไม้

พิธีกรรมความหลงผิด

ชาวนาโดยะเนปะกับคุณาสะวินทั้ง
ต้นตะสา ภาวตุ เต ชะยะมังคะลาฯ

ด้วยการเตือนสติ

พระพุทธรูปทรงเครื่องในใจของพุทธศาสนิกชนไทย
ในชาตินี้เป็น จอมใจของพุทธศาสนิกชนไทยจะนำ เพราะพระพุทธรูปเป็นพระพุทธรูป
ซึ่งในทางศาสนาเป็นพระพุทธรูปในใจของพุทธศาสนิกชนไทย
ก็ควรต้องรู้ทันใจของพุทธศาสนิกชนไทย
ให้เป็นแบบอย่างการปฏิบัติตนที่ดี ซึ่งก็ควรเป็นแบบอย่างที่ดีของพุทธศาสนิกชนไทย

อนโกเนนระกฤษะสัง วิบุลลัง และพิลาชัง
อัญญะภัสสะ. วิธนา ชิตะวา นุณโก

พิงชนะชำนานจที่คิด

ปุตตะเน เทระกฤษะกะเน กะนาปะฮินโค
ตีบตะลา กะวะสุ เท ชะมะนังคะลาบี ฯ

ด้วยการใช้อำนาจที่ถูกต้อง

พระพุทธรูปเจ้ากรรมของกษัตริย์โบราณที่เรียกว่า วิบุลลังคานา. หากเป็นสิ่งโบราณที่มีความหมาย
สำคัญต่อวิถีชีวิตของชาวไทยโบราณแล้วละก็พระพุทธรูปเจ้ากรรมของกษัตริย์โบราณที่เรียกว่า วิบุลลังคานา
ก็คงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้ พระพุทธรูปเจ้ากรรมของกษัตริย์โบราณที่เรียกว่า วิบุลลังคานา
เป็นสิ่งที่มีความหมายที่สำคัญต่อวิถีชีวิตของชาวไทยโบราณที่เรียกว่า วิบุลลังคานา. พระพุทธรูปเจ้ากรรม
ของกษัตริย์โบราณที่เรียกว่า วิบุลลังคานา. พระพุทธรูปเจ้ากรรมของกษัตริย์โบราณที่เรียกว่า วิบุลลังคานา.

กฤดากรวิสุทธิคุณ: สุทธิคุณวิสุทธิคุณ
ญาณวาทะ: 58 น. 01:20 น. 01:20

พิธีกรรมความสุจริตของมโน

พระอริย 5 สุตวิสุทธิคุณ: สุทธิคุณวิสุทธิคุณ
ต้นตอ: 58 น. 01:20 น. 01:20

ด้วยการชี้ให้เห็นความสุจริตที่แท้จริง

พระพุทธเจ้าทรงสอนเกี่ยวกับความสุจริต เป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนควรรู้จัก มีกฎเกณฑ์มากมายที่คนดีควรปฏิบัติ เช่น การไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักขโมย ไม่ประพฤติผิดในกาม ไม่ดื่มสุรา ไม่ใช้ยาเสพติด เป็นต้น การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เหล่านี้จะทำให้จิตใจของเราสะอาดและบริสุทธิ์ขึ้นได้

๑.

หลวงพ่อเจ้าคะ หลวงปู่ได้
บาทหลวงมาต้อนรับนี้
มาจากไหน เจ้าคะ

๒.

บุญตามธรรม
บาทหลวงมาต้อนรับหลวงปู่ว่า
เขามาที่นี่มีความเป็น
ไปเรียบร้อยใจที่สบาย

๓.

คืนวันหนึ่ง
หลวงปู่นอนหลับแล้วฝันไปว่า
ได้เดินไปในสถานที่แห่งหนึ่ง
ได้พบกับพระสงฆ์รูปหนึ่ง
ครอบงำด้วย สมนาม
จึงบอกรับน้ำเมื่อน้ำใส
หลวงปู่เห็นว่านั่นเป็นพระอาจารย์
ผู้วิเศษจึงนั่งสมาธิภาวนา
ทำสมาธิจนกระทั่งหลวงปู่
และลูกหลานกับหลวงปู่ว่า..

๔.

ฉันคือ
สมเด็จพระราชาธิบดี
ชื่อป้าแก้ว
ฉันต้องไปหา
ไปที่นี่ในกรุงเทพฯ
เพื่อหาคนที่ฉันได้รู้จัก
จากพระอาจารย์
สมเด็จพระราชาธิบดี
ผู้เป็นเจ้า

๕.

นี่เองใน
ที่สร้างพระเจดีย์และพระพุทธรูป
และพระพุทธรูปและพระพุทธรูป
และพระพุทธรูปและพระพุทธรูป
จากพระพุทธรูปและพระพุทธรูป
และพระพุทธรูปและพระพุทธรูป
และพระพุทธรูปและพระพุทธรูป
และพระพุทธรูปและพระพุทธรูป

๑.

ในฝัน นลวงปู่รับปากท่าน
ท่านก็บอกท่านเองไม่ได้
แล้วก็อดใจยืนตอนใกล้รุ่ง

๒.

นลวงปู่ไปทบทวนความฝัน
ที่มีอยู่ในใจว่า... ตัวนลวงปู่เองนั้น
กำหนดจิตด้วยกรรมฐาน
มีสติอยู่เสมอ
เรื่องฝันทั้งซ่านเป็นไปมี

๓.

นลวงปู่ก็ได้อำนาจ
ในวันนั้นแหละว่า
ทางกรมศิลปากรทำ
การบูรณะปฏิสังขรณ์
พระเจดีย์ใหญ่ในวัดใหญ่
ซึ่งผุพัง และจะทำการ
การบรรจุพระเจดีย์

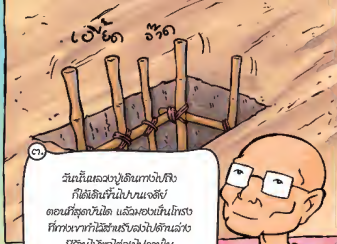
๔.

อันเป็นนิมิตหมาย
การสิ้นสุดการบูรณะ
แล้วจะรู้
นี้ว่าท่านทั้งนล
ออกเสร็จสิ้น

๑.

หลวงพ่อได้ก่อตั้ง ชม.กึ่งแม่เหล็ก การ
และคุณภริยา ชินเจริญ
ในกิจการการปกครองตัวในอีกด้านหนึ่ง

๓.

ฉันนั้นหลวงพ่อได้เดินทางไป
ก็ได้เดินทางไปบ้านแม่ชัย
ตอนเช้าสุดบ้านใต้ แล้วมองเห็นโทรทัศน์
ที่ทางเขาทำไว้สำหรับส่งไปด้านแล้ว
มีร้านไม้ทอดไปทางใน
ตั้งใจแต่คิดว่าลงไปในคราวนี้
ก็พลาดตกลงไปจากนั้นร้านไม้
ก็บอบช้ำ

๒.

เมื่อที่หลวงพ่อจะได้ทำพระพุทธรูป และ พระพุทธรูป
ที่หลวงพ่อได้ตั้งไว้ที่นั่น ตามแบบที่เดิมที่ทาบในแจกันใหญ่
ใกล้กับวัดอัมพวันซึ่งทำลงน้ำ แต่ตอนนั้นก็ทำกันนั้นเมื่อเวลาสิบปี
หลวงพ่อได้ปั้นออกมาตามสมมติว่าเป็นองค์พระใหม่
จะได้นำไปร่วมบรรพชาไว้ที่บ่อพระเจดีย์บ้าน..

๔.

คนที่ร่วมเดินทางมาก เขาก็ได้เข้าไปบ้านเลขที่นั้น
หลวงพ่อก็ตรงเข้าไปลงไปในข้างล่าง มีไฟฉายส่องลงมา

๑.
เวลานั้นประมาณ ๐๙.๐๐ น.
หลวงพ่อจึงไปกราบใน
แล้วทบทวนจิตใจที่
สมเด็จพระพนรัตน์
ได้ออกได้จริง

๒.
หลวงพ่อจึงได้ทราบว่า
หน้าที่จริงแล้ว
สิ่งที่สมเด็จพระพนรัตน์
วัดป่าแก้ว ท่านได้จารึกถวาย
พระพรเจ้าโศภนสวตมณต์
ที่เรียกว่า
“ทนายเมฆาภรณ์นิโก”
ตั้งที่ดอนมัยว หนองไม้ไผ่นั่น
ระบุว่า “เราสมเด็จพระพนรัตน์
วัดป่าแก้ว ศรีอโยธยศ
คือผู้จารึกนิมิตธนา
เขาได้ถวายพระพรแต่
พระบาทสมเด็จพระเจ้า
สมเด็จพระนเรศวรมหาราช”

๑. หลวงปู่ เฝ้าใจในตอนนั้นเฝ้ารว่า บทกวีนี้คือ บทสวดมนต์ที่ สมเด็จพระรัตนี วัดป่าแก้ว ได้ถวายให้ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ได้สวดเป็นประจำ เวลาอยู่กับพระบรมราชสว และในระหว่างศึกสงคราม..

๓.

แม้จะมีทั้งปล้นทั้งสองพระองค์ กับสมเด็จพระอนุชาธิราชเจ้า ท่ามกลางกองทักวร่า จำนวนนับแสนคน ก็ทรงมีชัยชนะเหนือกองทัพกพพ่า ด้วยการกระทำคุณได้มีชัยเหนือพระมหาอุปราช ณ ตอนเจดีย์บูชบึงสพพ

๒.

จึงปรากฏว่า พระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเจ้า ทรงรบ ณ ที่ใด ทรงมีชัยชนะอยู่ตลอดมา มิได้ทรงแพ้เลยสักครั้ง

๔.

แม้ว่าศึกจะสงบลงแล้วก็ตาม ในตอนนั้นที่เว้ากับพระสงฆ์ ของพระมหาอุปราชออกไป รวบรวมกันที่บ้าน แต่ก็มีได้ต่อพระองค์ ด้วยเดชานุภาพมาก ที่ทรงเจริญเป็นประจักษ์นเอย

๑.

ไม่ใช่ไปลงต่อสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเท่านั้น
ที่ทรงสวดบทกวีขุนหมื่นกา ต่อมา...สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
แห่งกรุงธนบุรี ก็ได้ทรงเจริญบทกวีขุนหมื่นกาเช่นกัน
โดยมีบันทึกโบราณบอกไว้ด้วย

๒.

ฮั่นไม่ได้ทำเรื่องราวของ
สมเด็จพระนเรศวรมหาราช
ชนะสงคราม..
ก็เกิดศรัทธาในพระปรีชา
สามารถขององค์สมเด็จพระเจ้าตากสิน
ฮั่นจึงตามหลวงปู่ว่า

๓.

หลวงปู่ได้รับ
กำหนดจะสวดมนต์
บทนี้ไว้
จะได้ยินมารับ

๔.

ได้สิ ไม่ใช่เด็กหรือผู้ใหญ่
ก็สามารถสวดกันได้ทุกที่ทุกเวลา
เริ่มต้นในคืนวัน ๓ ก่อน
แล้วจึงสวดบท ทุกฤดู ณ ธรรมคุณ
สวดคุณ...และสวดบท
ทวยขุนหมื่นกา ต่อไปจนจบ...
จากนั้นก็นับย้อนมาสวด
บทอิทธิปิธะห้าอย่างแล้วบวก
ไปอีก ๑ จบนะ เช่นตอนนี
บุญอายุ ๑๐ จบ
ก็ไม่ได้สวดไป ๑๑ จบ จำได้ไหม...

๑.

ทำไมต้องสวดอิติปิโส
เป็นอาๆไป ๑ จบด้วยล่ะเจ้า:-

๒.

หลวงพ่อได้ตำรามา คนแก่อายุร้อยกว่าปี
มีคุณเอากับข้าวก่อนให้สวด อิติปิโส ภาควา อรหัน
สัมมาสัมพุทธะ ๑ จบ ไม่ช้าลงก่อน
ส่วนอีกจบหนึ่งให้คนแก่ทำน้ำ หลวงปู่จึง
จับเดี๋ยงได้ ว่าจะได้ใครต้องเอาบุญไว้ก่อน
ถึงได้รู้ใจว่า สวดพุทธคุณแก่อาๆเป็นน่ะไม่ช้าลง

โอ้เน... หลวงปู่
สวดยากจัง!!!

๓.

ไม่เป็นไร หลวงปู่จะสวดให้ทั้ง
เป็นด้วยอย่าง
แล้วเราต้องมาเริ่มสวด
พร้อมกันนะ

๑. หลวงปู่/จิ๊งสวดมนต์
เป็นตัวอย่างให้เด็กๆ ทำ
จากนั้น ก็ไม่มีอีกสวด
หรือมา ทำ...

๒. อ้าวสวดไปได้ ๒ จบ..
ก็รู้สึมน่า การสวดมนต์แบบนี้
ไม่ได้ยากอย่างที่คิด
เพราะเคยได้เป็น
พระทำนสวดบ่อยๆ
สวดไม่กี่จบ
ก็รู้สึกผ่อนคลายทันที...

๓. หอนี้ในบุญ สวดมนต์จนมาก
กันนี้ในใจทุกบ้าน สวดนี้ในใจมาก
จะมีแต่ความรุ่งเรือง
นอกจากจะคุ้มตัวแล้ว
ยังคุ้มครองครอบครัวได้ สวดมากๆ เค้า
สวดกันทั่วประเทศ
ก็ทำให้ประเทศไทยในแต่ความรุ่งเรือง

๔. เห็นมากแล้ว เด็กๆ จิ๊งกราบหลวงปู่กลับบ้าน..

๑.

ยัวนเดินกลับบ้านอย่างอารมณ์ดี
โดยไม่รู้เลยว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับเขา

ตายแล้ว

ตายแล้ว

๒.

ฉันต้องตีแก
สักทีที่นะ
ถึงจะรู้สำนึก

แม่...
แม่...

หลวงปู่รัก
คุณยาย

๖๒

จอม
แม่

๓.

ยัวนรู้ตัวว่าทำผิด
จึงไม่แก้ตัวใดๆ และนึกถึง
พระพุทธรูปที่ทรงใช้กันแต่
ความอดทนอดกลั้นจนเอาชนะ
อาทิวาะยักษ์ผู้มีในองค์ความโกรธ
ได้สำเร็จ ยัวนจึงยอมให้พ่อแม่
ลงโทษแต่โดยดี

เข็อก

โอ..
ลูกผู้ชายตัวจริง

๑.

ก่อนแม่บ่พอใจมาก
เมื่ออีวันทีในสนธิ์อีวัน
กลั๊บกกลางเป็นแต่กั้วว่า่ย

๒.

วันนีอีวันแอบหนี
ไปไหนมาลูก

?

โอ้อ...

๓.

หนูไปเการที่วัด
บ่ลงบู้ในชอก สอนธรรมะ
และให้สวดมนต์เฮาชนะความโง่โง่

๔.

ก่อนแม่ได้ฟังก็ขี้บ่ขุ่นแขว
เกาะะที่จ่านมา อีวันนีเดบสนใจ
ได้ฮ้องบ่ลั่นนี้เลย
เขาจึงเล่าให้ฟังว่า
บ่ลงบู้สอนอะไรบ้าง

๑.

ตั้งแต่นั้นมา อ้วนจอมดีก็เปลี่ยนแปลงตัวเองทุกอย่าง นุ่งเสื้อผ้ามืดในวัดกระเป๋าสตางค์เป็นประจำ และเป็นลูกที่ซื่อ ซื่อมากจนเกินไป แม้เวลาเลิกงานกับเล่นเกมในโทรศัพท์ หนีจากก็เพราะ อารมณ์ไม่ดี ท่อแม่ก็บึ้งตึง และนั่นจึงว่า เมื่ออ้วนได้รักกัน ต้องเป็นผู้นิยามที่มีอุดมคติอย่างแน่นอน..

อย่ารักใคร่
เกินไปนะลูก

หลวงปู่จักษ์
พระสงฆ์สายปฏิบัติ

๖๖

อ้วน...เกมดีจัง ก็มีตัว

๒.

เป็นความโชคดี ที่อ้วนได้พบกับธรรมะ ได้สวดมนต์ ชำระล้างจิตใจ ซื่อสัตย์มากขึ้น บ่อยครั้ง จิตจะเป็นสมาธิ ก่อนนี้เกิดสติ มีปัญญา เมื่อจิตใจดี การพูดจาก็ดี การกระทำก็ดี ชีวิตของอ้วน จึงทนต่อความเจริญรุ่งเรือง ตั้งแต่นั้นมา

๑.

ขอไม้คูดมฺย มอฺกัณฺเจต มอฺกัณฺจํ
มอฺกัณฺจํ มอฺกัณฺเจต สິงฺโกโตวณ
อปาโลตฺตอ ดุคฺคณฺย มอฺกัณฺเจต มอฺกัณฺจํ
เรณฺวนินฺทฺรฺ อฺนินฺทํ ทํโกโณวณ
จฺนทวณฺมอฺกัณฺเณทฺสวตมณฺเณ
ทํกรรณฺทฺวณ
นํชิตฺตเรทํทํเนนํไปนํทว
ทํทฺวณฺทวณ ทวณฺทวณฺทวณฺทวณ
จํทวณฺทวณฺทวณฺทวณฺทวณ

มารตัวที่ ๔ ...๙..

เอ๊ะ ผิดๆ.. นึกในล่ะ

ช่วยน้ามั้ง...

หลวงปู่จรัญ
กับเนิร์ดน้อยช่างคิด

๖๘

หลวงปู่จรัญ
กับเนิร์ดน้อยช่างคิด
บทสวดมนต์

กราบทพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ ภคชะวา
พุทธัง ภคชะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)
สวากขาโต ภคชะวาเต อัมโม
อัมมัง นมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภคชะวโต สวากะสังโ
สังฆัง นมามิ (กราบ)

นมัสการ (นะโม)

นะโม ตัสสะ ภคชะวโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

ไตรสรณคมน์ (พุทธัง อัมโม สังฆัง)

พุทธัง สาระณัง คัจฉามิ
อัมมัง สาระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ
พุทฺธิมปิ พุทธัง สาระณัง คัจฉามิ
พุทฺธิมปิ อัมมัง สาระณัง คัจฉามิ
พุทฺธิมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ
ตเตยฺหิมปิ พุทธัง สาระณัง คัจฉามิ
ตเตยฺหิมปิ อัมมัง สาระณัง คัจฉามิ
ตเตยฺหิมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

พระกฤตคุณ (อิติปิโส)

อิติปิ โส ภคชะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิ
ญญุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา
เทวะมนุสสานัง พุทโธ ภคชะวาติฯ

พระธรรมคุณ

สวากขาโต ภคชะวาเต อัมโม สันติภูริโก
อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจุตฺตัง
เวทิตัพโพ วิญญูหิตา (อ่านว่า วิญญูฮิต)

พระสังฆคุณ

สุปะฏิปันโน ภคชะวโต สวากะสังโ
อุชุปะฏิปันโน ภคชะวโต สวากะสังโ
ญายะปะฏิปันโน ภคชะวโต สวากะสังโ
สามิจิปะฏิปันโน ภคชะวโต สวากะสังโ
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะตา
เอสะ ภคชะวโต สวากะสังโ
อาหุเนยโย* ปาหุเนยโย* ทักขิเนยโย* อัญชะลี
กระณะโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

* (อ่านออกเสียงว่า อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย)

(ไตรสรณะขอ รัตนสร้อย)

พุทธชัยมงคลคาถา (ภาณูสง)

พาหุง สะหัสสมะภินิมิตตสาวุธันตัง
ครีเมขลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ๑

มวารดิเรกมะภियุทธมิตตะสัพพะวัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัพพะยังคัง
ชั้นตีสัทธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ๑

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะจัตตะกัตถัง
ทาวักคิวกะมะสะนีวะ สุทาวุธันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ๑

อุกขิตตะชัคคมะตีสัตถะธะฐาวุธันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคูลิมละวันตัง
อิทธีกัสังชะตมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ๑

กัถวานะ กัฏฐะมุทะรัง อีวะ คัพภินียา
จิณฺจายะ พุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัทธเณ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ๑

สังจัจ วิหาเย มะตีสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทากิโรปิตะมะนัง อะตักขันธะภูตัง
ปัญญะปะทีปะชะลิตะ ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ๑

นันทะปะนันทะภูชะคัง วิทุรัง มะทิตริง
ปุตเตนะ เถระภูชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ๑

ทุกคาหะภิกขุภูชะเคนะ สุทักขุระหัตถัง
พรัหมัง วิสุทธิตุติมหิทธิกะภาภินันัง
ญาณะกะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ๑

เอตานิ พุทธะชะยะมังคะละอัญญะคาถา
โย วาจะโน ทินะทินะ สะระเต มะตันที
หิตวานะเนกะวิธานิ จุปิทธะวานิ
โมกขัง สุขัง อะชิตะเมยยะ นะโร สะปญฺญโ ๑

มหากาหรณิโก

มหากาหรณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
 ปุเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
 เอเตนะ สัจจะวัชเรนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
 ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวักขมะโน
 เอวัง ตวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
 อะปะราชิตะปัลลังกะ สีสะ ปะฐะวีโปกชะเร อะภิสะเส
 สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ สุมักขัตตัง
 สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขะโณ
 สุมุทุโต จะ สุยฺยฐึญฺห พหุชะจาริสฺส ปะทักขิณัง
 ภาเยกัมมัง วาจาภิณมํ ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง
 มะโนกัมมัง ปะณิธิ เต ปะทักขิณาย ปะทักขิณานิ
 กัตวานะ ละกันตัสสเถ ปะทักขิณะ ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
 สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ
 ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
 สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ
 ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
 สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

หลังจากสวดมนต์ตั้งแต่วัน

จนจบบทภาณุมหากาหร แล้วก็ไม่สวดเฉพาะ
 บทพระพุทธานุภาวนะ หรืออิติปิโส ไม่ได้จำนวนจบ
 เท่ากับอายุของตนเอง แล้วสวดเพิ่มไปอีกหนึ่งจบ
 ตัวอย่างเช่น ถ้าอายุ ๗ ปี ต้องสวด ๘ จบ
 จากนั้นจึงต้องแผ่เมตตา อุทิศส่วนกุศล

พุทธคุณแก่อายุเกิน ๑
 (อิติปิโสแก่อายุ+๑)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ
 วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู
 อนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา
 เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ

แม่เมตตา

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลาย ที่เป็นที่เคารพ
เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อภัยปชมา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
อย่าได้พยามทำเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีชา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
อย่าได้มีความทุกข์กาย ทุกข์ใจเลย

สุโข อิตถามัง ปะริหะรันตุ

จงมีความสุขกายสุขใจ
รักษาดนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเทอญ

อุทิศส่วนกุศล (บทกรวดน้ำ)

อิทัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า
ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้า จงมีความสุข

อิทัง เม ภูกตุนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ภวตะโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า
ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า จงมีความสุข

อิทัง เม ครูปริชฌายาจะรียานัง โหตุ

สุขิตา โหนตุ ครูปริชฌายาจะรียา
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า

ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า จงมีความสุข

อิทัง สัพพะเทวานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เทวา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง
ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวง จงมีความสุข

อิทัง สัพพะเปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เปตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง
ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวง จงมีความสุข

อิทัง สัพพะเวรียัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เเวรี

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง
ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง จงมีความสุข

อิทัง สัพพะสัตตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ สัตตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง
ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง

จงมีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ

BEEN:HELLO

【答案】 1. 正确 2. 正确 3. 正确 4. 正确 5. 正确

www.dekkid-d.com

เขียน: หิโงะ ไคจิ
ทำได้ทุกคน!!